

Černý den Armády ČR podnítl vznik Vojenského fondu solidarity. Peníze dnes pomáhají nejen vojákům a jejich blízkým

9.7.2024 - | Armáda ČR

Útok, k němuž se přihlásil Tálibán, nepřežili četař Ivo Klusák desátník Libor Ligač, desátník Jan Šenkýř a rotmistr David Beneš. Rotmistr Jaroslav Lieskovan zemřel na následky těžkého zranění 14. července v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Beneš byl příslušníkem 41. mechanizovaného praporu v Žatci, ostatní sloužili u 43. výsadkového praporu v Chrudimi.

Nápad uspořádat charitativní sbírku pro rodiny padlých vojáků vznikl u plukovníka Ivo Zelinky, který chrudimské 2. výsadkové rotě čtyři roky velel. „Ten večer jsme si sedli s kluky z roty a přemýšleli, co budeme dělat dál. Když se něco takového stalo v minulosti, šlo o jednoho vojáka, nebylo tedy těžké vybrat peníze mezi sebou a o rodinu se postarat. Tady nám ale došlo, že pět najednou nezvládneme,“ vzpomíná.

Společně vznikla myšlenka uspořádat charitativní sbírku. „Zkušenosti s něčím takovým ale neměl nikdo z nás,“ připouští. Armáda tehdy nebyla u veřejnosti v takové oblibě jako dnes, právě i kvůli zahraničnímu angažmá. „Věděli jsme, že potřebujeme vybrat aspoň 500 tisíc, ale báli jsme se, že neuspějeme a odejdeme s ostudou,“ vrací se o deset let zpět Zelinka, který se příprav ujal.

Jak se ukázalo, založit transparentní účet pro sbírku nebylo vůbec snadné. S komplikacemi se svěřil kaplanovi 4. brigády rychlého nasazení, který armádu propojil s Charitou ČR. „Přílet padlých z Afghánistánu se blížil a my jsme nic neměli posvěcené shora,“ vybavuje si stoupající nervozitu. Vše se změnilo 10. července 2014 přímo na letišti, jen pár minut před dosednutím armádního speciálu se čtyřmi rakvemi na palubě. „S tehdejším velitelem brigády, plukovníkem Miroslavem Hlaváčem (dnes 1. ZNGŠ), a kaplanem, jsme se v krátké pauze před přiletem rozhodli oslovit náčelníka generálního štábu Petra Pavla. Chápal naléhavost situace a po poradě se mnou a kaplanem se na místě rozhodl a dal mi požehnání.“

Sbírece výrazně pomohla i domluva s Českou televizí, která přímo na místě do vysílání vložila informaci o vzniku charitativní sbírky a číslo konta. „První den se vybralo přes 300 tisíc. Od července do září, kdy jsme sbírku ukončili, to bylo přes 5,5 milionu korun,“ připomíná velký úspěch sbírky, od níž už byl jen krok k založení Vojenského fondu solidarity.

Náčelník generálního štábu AČR Petr Pavel pak nedlouho poté Zelinku přizval do týmu, který měl vznik VFS na starosti. „Jeho osudy pravidelně sleduji, je to pro mě srdcová záležitost. Jsem hrozně rád, že se od skromných začátků neskutečně posunul. Nejenže dokázal vybrat už desítky milionů, ale miliony také rozdál – ať už rodinám padlých nebo ohroženým rodinám vojáků. A jsem moc rád, že dnes slouží daleko širšímu spektru lidí,“ uzavírá Ivo Zelinka, dnes velitel 91. skupiny informačního boje v Olomouci.

- *Vojenský fond solidarity vznikl na jaře 2015.*
- *Vloni podepsaná Dohoda o vzájemné spolupráci mezi Ministerstvem obrany a Charitou Česká republika výrazně rozšiřuje okruh těch, kteří si mohou o pomoc zažádat.*
- *Z dosavadních přibližně 23 tisíc vojáků v činné službě a jejich rodinných příslušníků se nyní*

může pomoc týkat až dvojnásobku osob. Nově ji budou moci čerpat i vojáci z povolání do pěti let od ukončení vojenské činné služby, a zejména také váleční veteráni, osoby jim blízké či jejich pozůstalí.

<https://acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/cerny-den-armady-cr-podnitil-vznik-vojenskeho-fondu-solidarity--penize-dnes-pomahaji-nejen-vojakum-a-jejich-blizkym-252550>